

BİR SERABI YAŞAMAK

Serap GÖNCÜ

© Copyright 2021

Bu kitabın, basım, yayın ve satış hakları Akademisyen Kitabevi A.Ş.'ye aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kağıt ve/veya başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Tablo, şekil ve grafikler izin alınmadan, ticari amaçlı kullanılamaz. Bu kitap T.C. Kültür Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır.

ISBN

978-625-7451-89-5

Kitap Adı

Bir Serabi Yaşamak

Yazar

Serap GÖNCÜ

Yayın Koordinatörü

Yasin DİLMEN

Sayfa ve Kapak Tasarımı

Akademisyen Dizgi Ünitesi

Yayıncı Sertifika No

47518

Baskı ve Cilt

Vadi Matbaacılık

Bisac Code

SEL044000

DOI

10.37609/akya.1599

GENEL DAĞITIM

Akademisyen Kitabevi A.Ş.

Halk Sokak 5 / A

Yenişehir / Ankara

Tel: 0312 431 16 33

siparis@akademisyen.com

www.akademisyen.com

Önsöz

En bilinen haliyle serap kelimesi, çölde ışığın kırılması sonucu meydana gelen ve yerde su olmadığı halde su varmış gibi görünmesi olayıdır. Işığın farklı yoğunluktaki hava tabakalarından geçerken uğradığı kırılmaya bağlı optik yanılsama, göz yanılması olup Ilgım da demektir. Serap değişik biçimlerde de meydana gelebilir. Atmosferin ışınları, aynı düzen içinde kırılmaya bağlı olarak, genellikle de ufuk yakınında görülür. Karayollarında da sıkça görülen bu tür seraplar, üzerindeki havadan daha sıcak olan su yüzeylerinde de meydana gelir. Daha seyrek olarak da, soğuk su üzerindeki havanın, yukarılara oranla aşağıda daha yoğun olmasından ötürü uzaktaki cisimlerden gelen ışık ışınlarının aşağı doğru kırılmasından kaynaklanan “Serap”lar da vardır. Çok daha seyrek olarak ufuk çift, yakınındaki nesnelere de göğe doğru hareketli, garip ve kayar haldeki sütunlar biçiminde yükselmiş gibi, adeta bir şatonun bulanık görüntüsü olarak görülmesi de seraptır.

Ben ortanca çocuğum, o nedenle ismim konusunda da öyle çok bir şey düşünülmemiş ve akrabalarımız toplanıp isim yazıp çekiliş yapmışlar. Böylece serap olmuşum. Küçükken çok yadırgardım ismimi, ilk televizyonlar çıktığında bir dizi vardı. Fikret Hakan oynuyordu, sevgilisi ismini beğenmiyor ve değiştirmek istiyor, isim düşünüyor kadın, modern bir isim olmalı diyor ve ben o anda “Serap” demesin dediğimi hatırlıyorum, ama kadın “serap” dedi. Ben o anda Ayşe olmak istedim. Ama tabii adımı değiştirmedim ve “Serap” olarak kaldım ve öyle de yaşadım. İsimler insanın, kişiliğini kaderini etkilemiş, dua gibiymiş isim, çok ama çok önemlidir. 1980’li yıllarda sabahın ilk ışıkları, bile olmadan otobüsle okula giderken, çalışıp parasını kazanan tarım işçisi kadınları göürdüm, aynı saatlerde onlarda işe giderlerdi. Bende onlara bakıp Allah’ım derdim, bir gün bende onlar gibi çalışıp paramı kazanabilecekmiyim? Bugün 29 yıl sonra tarım sektörün-

de, evet tarım sektöründe ve bir Profesör olarak kazanabiliyorum. Ne ilginç değil mi? nar tanesi isteyip de nar bahçelerine sahip olmak gibi bir şey bu. Allah'ın bir lütfu bu, başka bir şey değil tabi, o yıllarda böyle bir işte çalışmak bir hayalden öte, bir imkânsız ve galiba çöldeki seraptı, benim için. Ama şu an o serabın içindeyim, çok şükür.

Bu nedenle hayattaki en önemli varlığım olan, oğluma da güzel, anlamlı ve kulağa hoş gelen bir isim bulmaya gayret ettim. İnşallah, ismi gibi akıllı, sağlıklı, güçlü, yakışıklı, vatana millete hayırlı, mutlu ve iyi bir insan olur. Şemsi Tebrizi'nin dediği gibi **“Biri gelir seni, sen eder, biri gelir seni senden eder”**. Oğlum yaşantıma geldi ve beni ben etti. İyi geldi, bilmediğim güzellikleri de beraberinde getirdi, güzellikleri, mutlulukları onun sayesinde yaşadım. Ben bir **“Serap”** olarak yaşadım. Var ile yok arası bir yaşam. Zorluktan sonra rahatlık, rahatlık dediğim anda da yokluk çıktı karşıma. Yoklukta hiçliği, her şeyin o hiçe sığıdığını ve hiçliğin en büyük zenginlik olduğunu öğrendim. Her şeyin bedeli ödenmek üzere verildiğini, her şeyim var dediğimde kaybedeceğim ne çok şey olduğunu ve tam kazandım dediğimde, kaybetmeye başladığımı da böylece öğrenmiş oldum hayattan. Ama bu süreçlerde hep, yol gösteren, rehberlik eden ve yaşantımı, bakışımı, anlayışımı değiştiren ve geliştiren arkadaşlarım oldu. Arkadaşlarım ve kitaplar, hepsi bana ayrı ayrı çok şey kattılar. Biraz tuz, biraz biber gibi, hepsi bir yönümü geliştirdi. Erkeksi bir yaşantı içinde koşturup dururken bir arkadaşım kadın olma sanatının, mutluluk, rahatlık ve güzellik içerdiğini, yaşantısı ve tavırlarıyla gösterdi bana. Bir diğer arkadaşım kıskançlığın, hasedin kadını nasıl çirkinleştirip, mutsuzluğa mahkûm ettiğini, bir ufacık söze kanmadan sadakatle yaşamının erdemini anlattı bana, öğretti incelikleriyle. Yaşamın güçlüklerini paylaştık, kadın olmanın zorluklarını güzelliklerini ama her şeye rağmen, kadın olmanın çok güzel olduğunu konuştuk onlarla. Bu nedenle, iyi

veya kötü anı yok aklımda, sadece kalan izler var. Hz. Mevlana'nın "*Her canlının ölümü tadacağı, ama sadece bazılarının hayatı tadacağı öğrendim.*" dediği gibi. Gerçek manasını buluyor, yaşam. Yaşamak, ama dolu dolu ve sevgiyle yaşamak istiyor insan, manaya kavuşunca. Shakespeare'de "*İnsanların çoğu kaybetmekten korktuğu için, sevmekten korkuyor. Sevilmekten korkuyor, kendisini sevmeye layık görmediği için. Düşünmekten korkuyor sorumluluk getireceği için. Konuşmaktan korkuyor, eleştirilmekten korktuğu için. Duygularını ifade etmekten korkuyor, reddedilmekten korktuğu için. Yaşlanmaktan korkuyor, gençliğin kıymetini bilmediği için. Unutulmaktan korkuyor, dünyaya iyi bir şey vermediği için. Ve ölmekten korkuyor, aslında yaşamayı bilmediği için*" diyor. Yaşamayı bilmek gününü gün etmekle bir anlaşılıyor günümüzde anı yaşamak. Ama anı yaşamak, yakalamak, kullanmak ve o anlarda saklı olan geleceği inşa etmek çabası, esasında anı yaşamak. Bugünü geçmiş anlar dizisinde inşa ettiğimiz gibi, şu anda geleceğin inşası olan anların diziliminden başka bir şey değil gerçekte. Hz. Mevlana o engin hoşgörüsüyle,

Yaşamayı öğrendim.

Doğumun, hayatın bitmeye başladığı an olduğunu;

Aradaki bölümün, ölümden çalınan zamanlar olduğunu öğrendim.

....

İnsanı öğrendim.

Sonra insanların içinde iyiler ve kötüler olduğunu...

Sonra da her insanın içinde,

İyilik ve kötülük bulunduğunu öğrendim", diyor.

Bu kitapta, biraz kırılmış, biraz üzülmüş birinin çıkış yolu arayışları var. Bu kitapta, yalnız olduğunu düşünen ve yalnızlığı

hiç sevmeyen, bir koşturmacaya kapılıp gitmiş, bir telaş içinde yaşamaya çalışan kadınlara mesajlar var. “İnsan bazı şeyleri bir kere kaybeder” iş ki “kaybetmeden değerini bilebilmek” isteyenlere mesajlar var. Her şeye rağmen yaşamaya, ama güzel ve zevkli yaşamaya adım atmak isteyenlere mesajlar var. Bu kitap aslında tüm arkadaşlarımla yazıldı. Bu uzun yolculukta, zorlayan, geliştiren, rahatlatan, kişiliğimde ufuklar açan nice arkadaşım, dostlarım ve tanıdıklarım oldu. Kimisi kalıcı izler bıraktı yaşantımda kimisi de geldi bende bir şeyleri değiştirip gitti. Ben, kaç kişiye dost olup zenginlik katabildim bilmiyorum? Ama ben hepsine, bana zenginlik kattıkları için tek tek teşekkür ediyorum. Bu kitap, bu serabı yaşatanlara teşekkür için yazıldı, bir kez daha, teşekkür ediyorum.

İçindekiler

Yalnızlık	1
Vesvese	8
Sakinliği Korumak	16
Önceliklerimiz	26
Roller Değişti	34
Kaygı.....	40
Şeytan Taşlamak	42
Piştii.....	47
Doğru ve Yanlış.....	47
Seyirci.....	54
Kıskançlık	55
Haset.....	57
Hormonlar.....	63
Hoşgörü	68
İyimserlik.....	93
Değer	102
Kendini Tanımak	106
Kendini Sevmek.....	109
Kadın Ne İster	136
45 Yaş.....	144
Sevgili.....	146
Sınavlar	157
Evlilik	171
Annelik	191
Sadakat	203
Vazgeçmek.....	208
Yavaşlamak	233
Boşanmak	245
Sabır.....	262
Tevekkül.....	268
Zor Olan	289
Ölüm	299
Arınma.....	304
Bir Kahve	311
Ben.....	316
Büyük Resim	317
Aşkın En Güzel Hali.....	329
Üslup-Tarz	339